

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Der er lige nogle spørgsmål. Hr. Rune Lund er den første spørger.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg syntes, det var så dejligt, da Socialdemokraterne og De Radikale kom på antikrigsholdet, og at vi for en tid her i Folketingssalen kunne have en samlet front mod regeringens og Dansk Folkepartis krigspolitik. Derfor ærgrer det mig faktisk også lidt, at Socialdemokraterne nu vil støtte et fortsat militært engagement i Irak. Godt nok trækker man bataljonen ud, men så kommer der fire helikoptere og 55 mand ned. Hvorfor lader Socialdemokraterne ikke bare regeringen og Dansk Folkeparti selv rode rundt med deres ulovlige og katastrofale krig i Irak?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

For det første mener vi, at vi i Iraksagen gennem årene har ført en meget klar politik. Vi gik imod krigsdeltagelsen; vi deltog i Irak, da vi blev del af den besættelsesmagt; vi har deltaget i en række genopbygningsopgaver. Men som en lang række andre lande har vi anset vores tilstedeværelse med en militær bataljon for ikke at være rigtig. Vi brugte mange kræfter på at forsvare os selv, og det var en meget vanskelig opgave overhovedet at trænge igennem.

Med hensyn til vores stillingtagen til det her beslutningsforslag, er vi selvfølgelig enige i, at bataljonen skal hjem, og det er det helt afgørende. Det er en exitstrategi, og den er vi enige i. Omkring vores forbliven er vi enige og har hele tiden sagt, også i vores Irakforslag tidligere, at vi ønskede træning af både militær og politi som en meget vigtig opgave, og det ønsker vi at fortsætte med. De fire helikoptere betragter vi næsten som et symbolsk bidrag mere end et egentligt militært bidrag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er enig i, at man kan kalde dem et symbolsk bidrag – det er i hvert fald ikke et særlig stort bidrag. Men hvorfor vil Socialdemokraterne bidrage med sådan et symbolsk bidrag? Vi har en krig, som er slået fuldstændig fejl, vi har et land, som er i total opløsning, vi har en situation, hvor 4 års krig har ødelagt landet og været med til at slå minimum 655.000 civile irakere ihjel.

Hvorfor siger Socialdemokraterne ikke: Det der har vi prøvet, det er slået fuldstændig fejl, det vil vi i hvert fald ikke være med til, og hvis nogen skal blive ved med at rode rundt i den her krig, så må Dansk Folkeparti og regeringen gøre det selv, for det er ikke noget, vi vil være med til?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

I det her beslutningsforslag ligger der, at danske styrker og for så vidt også civile har forladt hele Basraregionen ved udgangen af 2007, og så koncentrerer indsatsen, hvor begrænset den end er, med maksimalt 100 mennesker i løbet af 2008 i Bagdadregionen, og det mener vi er rigtigt at gøre. Vi har hele tiden gået ind for genoptræning af irakisk militær og politi, og også en række genopbygningsopgaver deltager vi meget gerne i.

Med hensyn til helikopterne ved vi, at englænderne er i svære mangelsituationer, hvad angår helikoptere. Når jeg siger, at det er symbolsk, er det, fordi det, englænderne mangler, er transporthelikoptere og kamphelikoptere. Det er noget, de virkelig mangler, og vi har i anden sammenhæng ladet englænderne komme forud i rækkefølgen for nye helikoptere, men vi synes, at det så er i orden, at de kan få fire observationshelikoptere, der er meget små. Det er dem, som dansk politi bruger i forbindelse med fartbøder, hvis nogen kører for stærkt på motorveje. Så det er ren observation og ganske begrænset transport.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Lars Barfoed for at stille spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne spørge, om hr. Per Kaalund ikke, jeg havde nær sagt i denne forsonende stund, hvor vi nu genetablerer det brede samarbejde om politikken i forhold til Irak og dermed om sikkerhedspolitikken, eftersom vi jo også er enige, når det gælder Afghanistan, i det skær af forsonlighed vil erkende, at det ville have været meget uklogt, hvis regeringen havde lyttet til Socialdemokratiet og for flere år siden havde trukket de danske styrker tilbage.

Kl. 18.45

Når man ser på udviklingen i Irak, må man vel erkende, at det først er nu, at de irakiske